

כבר זמן רב שBITS לתוכעה חמורה זו אמרתי נואש והנה מצאי את אהבה נפשי במאמרו של הרב רפאל, בו הוא אינו מתיירא מלעמוד נגד "הרוחות המנסבות" ומוכן לומר בריש גלי את מה שהיא פשוט בדורות שלפניו ובאוניה בדורנו הדל כבר אין מוצא חן בעיני הบรיות. ואtan עוד דוגמא לתוכעה מחפירה זו. בספרים ממחברים חדשים אפשר למצוא שהטעם מה אין מצות מלאה בנשים הו, היה יש צורך ל"תקון" ול"ספר" את הגבר. لكن נתן לו השית' מצוה זו. אולם נשים, שהן עומדות במדרגה נעלית יותר מהגברים, אין להן צורך בשום תקון או שפור כי נולדות שלמות בכל הבחינות. וע"ז נעה ונאמר:

[1234567] מרים דאברהם, הלא נתן ה' לנו מצוה גדולה
שמסמלת את הברית בין הקב"ה והעם היהודי,
מצוה שהיא זכות גדולה לגברים, ומהברים
חדישים יוצרים דרישות של דופי להפוך זכות
גדולה זו לכעין עונש בגין שהגבר לא נברא
"שלם" — כל השומע תצלינה אזינו!

כבר אמר חכם אחד שיש אמרת ויש אפולוגיטיקה, וידוע שבתחום האפולוגיטיקה, ע"פ שאפשר למצוא בו מן האמת, לא נמצאת בו כל האמת. אין ספק שלפעמים יש צורך באפולוגיטיקה ("לדוחות בקש"), ויודה על זה כל מי שכקי בתולדות עמו, וכי לנו גודול מהרמבי¹ שבהופעתו בחצר המלך ידע איך לגלות טفح ולכוסות טפחים מבלי לזייף את תורה², אלא שכשرون זה נדר ביותר ולכנע לעילנו להשair משימה זו ולגדלוי ישראל בלבד, ולא כל מהבר עם עט בידו יכול לבא בלבד, ולטול עטרה זו, עדרתת ה"אפולוגיסט". כי הנsonian מורה שמזוקים יותר ממה שהם עוזרים, ודבר זה לאו מילתא ווטרתא היא ולא יחייב אותו רק מי שעיניו סמוויות מלראות את הנולד.

ולא נשאר לי אלא לבורך את בעל המאמר שIOSIF להפיץ תורה לאמתה, בלי כח וspark ובלי לננות מימיין ושם אל ממה שקבלנו מרבותינו ויב"ע, ויה"ר שימשיך "אור

¹. וידוע מה שכתב מון החת"ס בהספריו המפורטים על הגאון ר' יוסף דוד זינצהיים, ואין צורך להאריך כי הדברים עתיקים.

שקריאת פרשת מסעי לבדה היא מלאה שלא שכחיא אבל קריית מ"ב מסעות שכחיא היא. ואין לומר שבמחוברות אין מפסיקים שני שהרי אנו מוצאים כן בחיבור ויקהל עם פקדוי שקורא הרביעי מוקhalb עד שני בפרשת פקדוי וכן בחיבור פרשת אחורי עם קדושים שקורא הרביעי מפרשת אחורי מות עד שני קדושים וכן בחיבור חקת עם בלק שקורא הרביעי מפרשת חקת עד שני בפרשת בלק אכן בשאר המחברות תזריע מצורע בהר בחקותי ננצבים וילך אינו כן.

². הרב דוד יצחק שליט"א פוסק שם זולען [1234567] ועל כן פשוט דעתך כמר עביד ודעביד כמר עביד עכ"ל.

אכן לדידי אין זה כל כך פשוט ויש לדון איך להנתג אם יש בר מצוה בפרשת מסעי ורוצים לכבד את המשתתפים בשמחה בעליות לTORAH או לדידי אין להרכות בעליות תוקן מ"ב מסעות אמנים לדעת הרב דוד יצחק שליט"א שהרי אם מפסיקים בהן שני למה לא יפסיקו לעוד עליות במ"ב מסעות. וזה שיקן לאו דוקא כשפרשת מסעי נפרדת ממטות אלא גם אם מטות ומסעי הן מחוברות כי במטות יعلו רק שלשה והרביעי מחבר מטות ומסעי ובפרשה השנייה למסעי כבר מותר להרכות בקרים

(עיין שער אפרים שער ז' אות כ"א).

ברהם רפאפרט

עוד בעין בונת ברכת "שלא עני אש"

לכבוד מערכת "אור ישראל"

"דבר בעתו מה טוב" פוסק זה מתאים ביותר למאמרו של הרב חיים רפאל שליט"א שהופיע באור ישראל קובץ לד. חיים-Anno בדור תהפוכות, בדור שהאסור הפך למותר והמורא לאסור. ההמון אינם יודעים בין ימינם לשמאלים ואפילו תלמידים המקשימים לדעת תורה יש להם דעתם למכביר ששאכו אם כי בעקביפין, מה"רחוב". איןני מתקoon לומר, ח"ו, שהם קוראים סתם ספרים פסולים, אלא שהם מעוניינים בספרים שלפי דעתם הם כשרים בהחלט ובספרים אלו נמצאות דעתות שעומדות בנגדו למה שהרונו רבותינו ז"ל.